

Brevpakke, der veier indtil $\frac{1}{2}$ Pund. Det er et overordentlig exceptionelt Forhold. Der var jo Mulighed for, at man ved at ordne dette Forhold paa en noget anden Maade, saaledes at man lod betale noget Mere for tungere Forsendelser og noget Mindre for aabne eller lettere Forsendelser, kunde tilveiebringe et naturligare Forhold, men jeg tør ligefrem ikke røre ved Sagen; thi jeg er overbevist om, at det Dieblit, jeg vilde komme med Forslag om at nedsette Betalingen for smaa eller aabne Sager, vilde man vel gaa ind derpaa, men jeg vilde ikke faae det Mindste derfor paa den anden Side. Det er Grunden, hvorfor jeg har ladet og fremdeles agter at lade dette Forhold ligge, idet jeg fastholder som min Mening, at Postvesenet bør drives uden Tab for Statskassen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte sig i temmelig stærkt Udtryk imod Udvalgets Flertals Ændringsforslag under Nr. 138, der gaar ud paa, at der skal ydes det tekniske Selvfab en Gave af Statskassen paa 100,000 Kr., naar Kjøbenhavns Kommune fra sin Side vil yde et Tilskud af 92,000 Kr. Jeg tilstaar, at jeg, som jeg allerede, da jeg tidligere havde Ordet, yttrede, har mere Sympathi for denne Form for Gaven end for den, som foreslaas af det ærede Medlem for Veile (Berg), nemlig at yde et Laan. Jeg tror, at i Realiteten bliver der ikke nogen Forskiel; men jeg tror ganske vist, at, naar man tager Hensyn til den Anerkjendelse, som dette Selvfab har nydt, og tager Hensyn til, at man ogsaa her fra alle Sider er enig om at indrømme, at Selvfabets Bestyrelse har paa en overordentlig smuk Maade stillet sine Kræfter til Disposition og fremmet en Sag, der har virkelig almen Betydning, tager det sig langt smukkere ud, naar man nu viser den Tillid til Selvfabet, at man sikker det en vis Ret og en fri Stilling til fremdeles at kunne bestaa og at udvikle sig, end om man nu vilde søge at lægge et Baand paa det, som ikke kan betyde Andet, end at man siger til det: Derfom Du ikke udvikler Dig paa den Maade, som vi ønske, saa faar Du en Opfigelse. Jeg tror ikke, at denne Opfigelse alligevel vilde finde Sted — det er vistnok en Umulighed —; men jeg foretrækker i høi Grad, at man som et Tegns paa Tillid og Velvillie fra denne Forsamlings Side giver en Gave til dette fortjenstlige Selvfab. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem (Berg) deri, at det, at man giver en saadan Gave til dette Selvfab, skulde have til Følge, at man da med Nødvendighed, naar det forlangtes, maatte give en forholdsvis ligesaa stor Gave til enhverfomhelst teknisk Skole i Landet. Forholdet er jo dog ikke det, at alle disse Institutioner have lige stor Betydning for det Formaal, der søges fremmet; men det er erkjendt, at det tekniske Selvfabs Skole i Kjøbenhavn har Betydning ikke alene for Kjøbenhavn, men i høi

Grad tillige for alle de andre tekniske Skoler i Landet. Jeg kan derfor slet ikke se, at den Omstændighed, at man vilde tilstaa det tekniske Selvfab en saadan Gave, maatte have tilfølgende, at de andre Skoler, der have samme Formaal, men i en ringere Grad, skulde have samme Udkomst til at faae en forholdsvis lige saa stor Gave af Statskassen. Men selv om man nu ogsaa vilde gaa ind paa en saadan Anskuelse, som jeg ikke giver Medhold, kan jeg ikke se, at Forskjellen mellem, hvad der vil ske efter det ærede Medlems Forslag, og hvad der vil ske efter Flertallets Forslag, vil være betydelig, thi efter det ærede Medlems Opfattelse maatte jo Følgen af, at det ærede Medlems Forslag vedtoges, blive den, at man maatte tilstaa alle andre tekniske Skoler et rentefrit Laan paa 10 Mar af samme Størrelse. (Berg: Forholdsvis!). Ja, jeg har nævnt det Ord forholdsvis saa tidt, at jeg troede, det var unødvendigt at lægge det til her. Jeg kan ikke se, at der er nogen særdeles stor Forskiel paa den Fare, man udsætter sig for ved at give det tekniske Selvfab et Laan, og den, man udsætter sig for ved at give det en direkte Gave; men denne direkte Gave er for mig et smukkere Udtryk for Rigsdagens Tillid til og Anerkjendelse af det kjøbenhavnske Selvfabs virkelig fortjenstlige Virksomhed. Derfor maa jeg fremdeles tilraade, at man vedtager Flertallets Ændringsforslag under Nr. 138. — Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorfor man ikke i Finantsudvalget har taget Hensyn til Ønsket om Statens Overtagelse af Telegrafstationen paa Thurs, skal jeg først bemærke, at Grunden til, at der ikke er fremsat Forslag fra Regjeringen derom, er den samme, hvorfor der i det Hele ikke er fremsat Forslag om Udvidelse af Telegrafstationernes Antal, nemlig det økonomiske Hensyn, og naar det ikke efter Forhandlingerne i Finantsudvalget er foreslaaet at optage denne Station i Forbindelse med de tre, som ere optagne, saa er Grunden dertil for det Første, at den omhandlede Station anses for at være af ringere Betydning med Hensyn til Korrespondancen end de, der ere optagne, og dernæst, at man har haft nogen Betænkethed ved her at give et Præcedens, der kunde drage Følger efter sig. Derfom man paa et Sted har ytret Ønske om, at Staten skal anlægge en Telegraf, og har mødt et Afslag, kunde det tænkes, at man da vilde gaa den Vej selv at anlægge en saadan Telegraf i den Tro, at, naar den først havde bestaaet i nogen Tid, vilde man nok være saa heldig at faae den affat til Staten. Jeg tror ingenlunde, at noget Saadant har været Hensigten ved dette Anlæg, og jeg tror heller ikke, at Faren vilde være stor, thi der er næsten intet privat Telegrafanlæg i Landet; men denne Betragtning har imidlertid været en medvirkende Grund til ikke med alt for stor Villighed at gaa ind paa en saadan Anmodning. Endnu skal jeg tilføje, at naar man tidligere fra det paagjældende Selvfabs